

Qui Fira passa, 30 edicions empeny

Per Alfons Mills

Foto: Alfons Mills

Cada any em passa igual. Penso que algú es preocuparà de pensar en com millorar un esdeveniment tant emblemàtic com és la Fira de Puigcerdà. Algu haurà pensat en fer un web informatiu, a banda de la bona idea de fer un diari que algú va tenir el seu dia. S'haurà arreglat el tema dels febles corrals, rústics, això sí, i s'haurà pensat en fer un concurs morfològic imitant la infinitat de concursos que es fan arreu, amb un cap de pista i un ordre i concert en l'entrada de les diferents categories. Clar que per fer això s'hauria de pensar en un espai d'espera i potser una reordenació de l'espai que ens conduiria a determinar que l'espai utilitzat és insuficient i s'hauria de canviar l'emplaçament. I clar, això seria traumàtic imagino. Així que l'espai de sempre, la pista de sempre, el concurs de sempre, els corrals de sempre i el perill de sempre, què hi farem, un altre any serà.

La Fira del Cavall arriba amb els primers freds però curiosament és freqüent que el sol escalfi tot el dia, com enguany. I és usual que es mantingui sense massa variacions, per desgrana meva. Però això no treu les ganes que arribi el dia, que surtin els participants i que comenci l'espectacle. Pels amants des cavalls és un autèntic espectacle veure i comparar els exemplars presentats pels ramaders de la zona.

En arribar ja trobem els mals de sempre: cotxes aparcats a les voreres de la carretera i embussos de trànsit. Gentada més o menys entesa i moltes ganes de presenciar el concurs morfològic de l'ex hispanobretó, el Cavall Pirinenc català. Està molt bé inventar-se una raça nova d'equí, però estaria bé definir-ne les característiques de forma acurada, més que res perquè els no entesos puguem comparar animals sense que sembli subjectiu i incoherent. I si a la fi la defineixen, que em consta que alguna cosa hi ha feta, no estaria malament fer-la extensiva al públic en general. Només és una opinió, és clar.

No sempre canviar és cap a millor. Però identificar punts crítics per millorar-los no estaria de més. Quan hi penso cada any em sorprèn com encara milers de persones s'agrupen al voltant de la pista on se celebra el concurs morfològic, quan és incòmode i pesat aguantar un concurs que dura unes tres hores sense seient, o s'acosten diumenge a mig matí quan pràcticament tots els corrals són buits ja i pocs cavalls poden veure. S'escolten comentaris any rere any i es discuteixen els temes de sempre, per no perdre el costum.

En una fira ramadera on la finalitat és vendre, sobta l'obertura a tot el públic de tot el recinte. No és que sigui amant de prohibir res, però sí que per no seguir jugant a la ruleta russa any rere any no estaria de més restringir certs accessos al públic en general i permetre a la resta de la gent que pugui veure els corrals per un altre cantó. Potser sonarà a ciència ficció, però acreditar a compradors i venedors segurament ajudaria i si fos àgil permetria desgranar el gra de la palla i potser regular algunes transaccions.

Però ja sabem que als ramaders cada cop se'ls exigeix més i enguany se'ls exigia microxipar animals per millorar en la traçabilitat alimentària. Sempre que sigui per control em sembla bé implantar les noves tecnologies, però en cap cas a correu i sense cap tipus de rigor ni ordre. Un any més els preus no eren els idonis i sembla que el negoci del cavall no dóna com abans.

Discussions, enrabiades, autoritats que van tard, ramaders que van d'hora, despistats que no saben on van, el presentador de sempre, el jutge, aquells que fan el què poden i els que encara que puguin fer alguna cosa no la fan; tots formen part d'una fira referent en el sector, però sincerament, sembla que sigui per casualitat.